Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 3. mája 2012 *

„Dublinský systém — Nariadenie (ES) č. 343/2003 — Konanie o určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl — Štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí majú platné víza vydané ‚zodpovedným členským štátom' v zmysle tohto nariadenia — Žiadosť o azyl podaná v inom členskom štáte než zodpovednom štáte podľa uvedeného nariadenia — Žiadosť o povolenie na pobyt v inom členskom štáte než zodpovednom štáte s následným späťvzatím žiadosti o azyl — Späťvzatie, ku ktorému došlo predtým, než zodpovedný členský štát akceptoval prevzatie — Späťvzatie, ktoré ukončuje konania zavedené nariadením č. 343/2003"

Vo veci C-620/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Švédsko) zo 16. decembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 27. decembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Migrationsverket

proti

Nurije Kastrati,

Valdrina Kastrati,

Valdrin Kastrati,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (spravodajca) a C. Toader,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. novembra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Migrationsverket, v zastúpení: H. Karling a M. Ribbenvik, splnomocnení zástupcovi,

— pani Kastrati a jej maloleté deti, v zastúpení: H.-O. Krokstäde, juris kandidat, a S. Kastrati,

* Jazyk konania: švédčina.

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, splnomocnený zástupca,

— helénska vláda, v zastúpení: M. Michelogiannaki a L. Kotroni, splnomocnené zástupkyne,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Russo, avvocato dello Stato,

— holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels, M. Noort a C. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Condou-Durande a C. Tufvesson, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 50, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 109).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú Migrationsverket (Národný úrad pre migráciu), zodpovedný za otázky imigrácie, a pani Kastrati a jej dve maloleté deti, Valdrina a Valdrin, pochádzajúci z Kosova, týkajúceho sa zrušenia rozhodnutia tohto úradu, ktorým nevyhovel ich žiadostiam o povolenie na pobyt a azyl vo Švédsku a nariadil ich odovzdanie do „zodpovedného členského štátu“ v zmysle nariadenia č. 343/2003.

Právny rámec

Nariadenie č. 343/2003

3 Odôvodnenia 3 a 4 nariadenia č. 343/2003 znejú takto:

„(3) V záveroch z Tampere sa… konštatuje, že [spoločný európsky systém azylu] by mal zahŕňať v konečnom dôsledku jasnú a uplatniteľnú metódu na určenie štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

(4) Táto metóda by mala byť založená na objektívnych, spravodlivých kritériách pre členské štáty aj pre dotknuté osoby. Mala by umožniť najmä rýchle určenie zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup na konania o určení postavenia utečenca a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o azyl.“

4 Článok 1 nariadenia č. 343/2003 stanovuje, že toto nariadenie „zavádza kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov“.

5 Podľa článku 2 písm. c) až f) nariadenia č. 343/2003:

„Na účely tohto nariadenia:

…

c) ‚žiadosť o azyl' znamená žiadosť podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorú je možné chápať ako žiadosť o medzinárodnú ochranu od členského štátu podľa Ženevského dohovoru. Každá žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za žiadosť o azyl, ak štátny príslušník tretej krajiny výslovne nežiada o iný druh ochrany, o ktorú je možné požiadať samostatne;

d) ‚žiadateľ' alebo ‚žiadateľ o azyl' znamená štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý podal žiadosť o azyl, s ohľadom na ktorú ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;

e) ‚posúdenie žiadosti o azyl' znamená akékoľvek posúdenie, alebo rozhodnutie alebo predbežné opatrenie týkajúce sa žiadosti o azyl prijaté príslušnými orgánmi v súlade s vnútroštátnym právom, s výnimkou konaní na určenie členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia;

f) ‚stiahnutie žiadosti o azyl' znamená úkony, ktorými žiadateľ o azyl skončí v súlade s vnútroštátnym právom konania začaté podaním jeho žiadosti o azyl, buď výslovne, alebo mlčky".

6 Článok 3 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Členské štáty posúdia žiadosť každého príslušníka tretej krajiny, ktorý podá žiadosť na hranici alebo na ich území ktorémukoľvek z nich. Žiadosť posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole [III] označený ako zodpovedný."

7 Článok 4 uvedeného nariadenia znie:

„1. Postup určovania členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o azyl.

…

5. Žiadateľa o azyl, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte a tam podá žiadosť o azyl po tom, ako stiahol svoju žiadosť počas konania o určenie zodpovedného štátu, vráti za podmienok ustanovených v článku 20 členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl s cieľom ukončiť konanie o určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

Táto povinnosť pominie, ak žiadateľ medzitým opustí územia členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov, alebo získa povolenie na pobyt od niektorého členského štátu."

8 Na určenie „zodpovedného členského štátu" v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 343/2003 uvádza jeho kapitola III, ktorá zahŕňa články 5 až 14, zoznam objektívnych a hierarchizovaných kritérií.

9 V súlade s článkom 5 ods. 2 tohto nariadenia sa členský štát zodpovedný podľa týchto kritérií určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ o azyl po prvýkrát podal svoju žiadosť o azyl v členskom štáte.

10 Článok 9 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje najmä to, že ak je žiadateľ o azyl držiteľom platného víza, „zodpovedným členským štátom" v zmysle tohto nariadenia je v zásade štát, ktorý vydal toto vízum.

11 Kapitola V nariadenia č. 343/2003 s názvom „Prevzatie a vrátenie" zahŕňa článok 16, ktorý znie takto:

„1. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl podľa tohto nariadenia je povinný:

a) prevziať za podmienok ustanovených v článkoch 17 až 19 žiadateľa o azyl, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte;

b) ukončiť posúdenie žiadosti o azyl;

c) vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia;

d) vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorý stiahol posudzovanú žiadosť a podal žiadosť v inom členskom štáte;

e) vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého žiadosť o azyl zamietol a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia.

…

3. Povinnosti špecifikované v ods. 1 skončia, keď štátny príslušník tretej krajiny opustí územie členského štátu najmenej na tri mesiace, ak tento štátny príslušník tretej krajiny nie je držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.

4. Povinnosti špecifikované v ods. 1 písm. d) a e) takisto skončia, keď členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti po stiahnutí alebo zamietnutí žiadosti prijal a skutočne vykonal ustanovenia, ktoré sú potrebné predtým, ako môže štátny príslušník tretej krajiny odísť do svojej krajiny pôvodu alebo do inej krajiny, do ktorej môže oprávnene cestovať.“

12 Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 343/2003 stanovuje:

„Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti v zmysle článku 4 ods. 2 vyzvať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.

Ak dožiadanie o prevzatie nie je podané v lehote do troch mesiacov, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o azyl pripadne tomu štátu, v ktorom bola žiadosť podaná.“

13 Článok 18 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Dožiadaný členský štát vykoná potrebné kontroly a vynesie rozhodnutie o dožiadaní o prevzatie žiadateľa do dvoch mesiacov od dátumu obdržania dožiadania.“

14 Článok 19 ods. 1 a 3 tohto nariadenia znie takto:

„1. Keď dožiadaný členský štát akceptuje, že má prevziať žiadateľa, členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, oznámi žiadateľovi rozhodnutie o tom, že neposúdi žiadosť a o povinnosti odovzdať žiadateľa do zodpovedného štátu.

…

3. Odovzdanie žiadateľa z členského štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, zodpovednému členskému štátu, sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom prvého členského štátu…, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania o prevzatie alebo rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak sa pripúšťa odkladný účinok.“

15 Článok 20 nariadenia č. 343/2003 upravuje podrobnosti, ako sa uskutoční vrátenie žiadateľa o azyl v súlade s článkom 4 ods. 5 a článkom 16 ods. 1 písm. c) až e) tohto nariadenia.

Smernica 2005/85/ES

16 Z odôvodnenia 29 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13) vyplýva, že táto smernica nemá vplyv na pravidlá zakotvené nariadením č. 343/2003.

17 Smernica 2005/85 vo svojom článku 19 s nadpisom „Konanie v prípade späťvzatia žiadosti“ stanovuje:

„1. Pokiaľ členský štát stanoví možnosť výslovného späťvzatia žiadosti podľa vnútroštátneho práva, ak žiadateľ o azyl výslovne vzal späť svoju žiadosť o azyl, členský štát zabezpečí, aby rozhodujúci orgán prijal rozhodnutie buď o zastavení preskúmania, alebo o zamietnutí žiadosti.

2. Okrem toho môžu členské štáty rozhodnúť, že rozhodujúci orgán môže rozhodnúť o zastavení preskúmania bez prijatia rozhodnutia. V tomto prípade členský štát zabezpečí, aby rozhodujúci orgán urobil záznam do žiadateľovho spisu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

Žiadosť o povolenie na pobyt podaná pred vstupom pani Kastrati a jej detí na územie Únie

18 Počas roka 2004 pani Kastrati stretla v Kosove pána Kastrati, švédskeho štátneho príslušníka, ktorý býva vo Švédsku od roku 1992. Ten nie je otcom maloletých detí pani Kastrati.

19 Dňa 20. septembra 2007 pani Kastrati a jej deti podali na veľvyslanectve Švédskeho kráľovstva v Skopje (bývalá Juhoslovanská republika Macedónsko) žiadosť o povolenie na pobyt vo Švédsku odôvodnenú existenciou väzby s pánom Kastrati.

20 Dňa 13. mája 2008 Migrationsverket zamietol ich žiadosť, keďže usúdil, že medzi pani Kastrati a pánom Kastrati neexistuje úzka väzba, ktorá by umožňovala, aby jej i jej deťom bolo udelené povolenie na pobyt. Na základe žaloby, ktorú pani Kastrati a jej deti podali na länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen (Správny súd v oblasti Skåne, imigračný súd), tento súd rozsudkom z 23. decembra 2008 potvrdil zamietnutie žiadostí o povolenie na pobyt.

21 Pani Kastrati a jej deti teda podali odvolanie proti tomuto rozsudku na Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Odvolací správny súd v Štokholme rozhodujúci vo veciach imigrácie) a potom toto odvolanie vzali späť. V dôsledku toho tento súd 19. marca 2009 rozhodol o výmaze veci zo svojho registra.

Žiadosť o azyl a nová žiadosť o povolenie na pobyt, ktoré pani Kastrati a jej deti podali po svojom vstupe na územie Únie

22 Dňa 3. marca 2009 pani Kastrati a jej deti vstúpili do Švédska ako držitelia platného víza na krátkodobý pobyt vydaného francúzskymi orgánmi.

23 Dňa 30. apríla 2009 bez toho, aby podali žiadosti o azyl vo Francúzsku, ich podali vo Švédsku, kde sa nachádzali od svojho vstupu na územie Únie.

24 Keďže však pani Kastrati a jej deti boli držiteľmi platného víza vydaného francúzskymi orgánmi, Migrationsverket 4. júna 2009 vyzval tieto orgány, aby ich na základe kritéria stanoveného v článku 9 ods. 2 nariadenia č. 343/2003 prevzali v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia.

25 Dňa 16. júna 2009 pani Kastrati a jej deti podali novú žiadosť o povolenie na pobyt vo Švédsku opätovne odôvodnenú existenciou väzby s pánom Kastrati.

26 Dňa 22. júna 2009 naopak vzali späť svoje žiadosti o azyl vo Švédsku, ktoré boli podľa nich podané len na radu Migrationsverket. Navyše z rozhodnutia, ktoré je sporné vo veci samej, predloženého spolu s vnútroštátnym spisom, nevyplýva, že by pani Kastrati a jej deti uviedli akýkoľvek dôvod prenasledovania s cieľom získať postavenie utečenca.

27 Dňa 23. júla 2009 francúzske úrady, ktoré nevedeli o tomto späťvzatí, akceptovali dožiadanie o prevzatie pani Kastrati a jej detí.

28 Migrationsverket rozhodnutím z 30. júla 2009 zamietol žiadosti o povolenie na pobyt i žiadosti o azyl. Predovšetkým usúdil, pokiaľ ide o novú žiadosť o povolenie na pobyt, že jeho rozhodnutie z 13. mája 2008 o zamietnutí prvej žiadosti o povolenie na pobyt sa stalo právoplatným. Ďalej zamietol žiadosti o azyl z dôvodu, že v tejto oblasti bola zodpovedným štátom Francúzska republika. Napokon rozhodol o odovzdaní dotknutých osôb do Francúzska na základe článku 19 ods. 1 a 3 nariadenia č. 343/2003.

29 Pani Kastrati a jej deti napadli uvedené zamietavé rozhodnutie na länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen.

30 Rozsudkom z 15. septembra 2009 tento súd zrušil zamietavé rozhodnutie z 30. júla 2009, keďže usúdil, že v čase, keď Migrationsverket vydal svoje rozhodnutie, neboli splnené podmienky uplatnenia nariadenia č. 343/2003, lebo pani Kastrati a jej deti vzali späť svoje žiadosti o azyl. V dôsledku toho vrátil vec tomuto Úradu, aby preskúmal žiadosti o povolenie na pobyt vo Švédsku na základe prešetrenia údajnej úzkej väzby.

31 Vo svojom rozsudku länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen uviedol, že žiadosti o azyl, ktoré podala pani Kastrati a jej deti, boli vzaté späť po tom, čo príslušný švédsky orgán vyzval francúzske orgány s cieľom ukončiť konanie o určenie zodpovedného členského štátu, ale predtým, než francúzske orgány 23. júla 2009 akceptovali prevzatie dotknutých osôb, a predtým, než im Migrationsverket oznámil svoje rozhodnutie z 30. júla 2009 o ich odovzdaní do Francúzskej republiky.

32 Migrationsverket podal odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom v podstate tvrdil, že z nariadenia č. 343/2003 nevyplýva, že povinnosť zodpovedného členského štátu, aby prevzal žiadateľa o azyl, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte, nezaniká v prípade späťvzatia žiadosti o azyl.

33 Vo svojom rozhodnutí tento vnútroštátny súd vysvetľuje, že v rozhodnutí, ktoré vydal 30. júna 2008 (MIG 2008:28), síce rozhodol, že späťvzatie žiadosti o azyl nespôsobuje neuplatniteľnosť nariadenia č. 343/2003. Okolnosti veci, ktorá viedla k tomuto rozhodnutiu, sa však odlišovali od okolností sporu, ktorý teraz prejednáva, keďže žiadosť o azyl, o ktorú vtedy išlo, bola vzatá späť až po tom, čo dotknutej osobe bolo podľa článku 19 ods. 1 tohto nariadenia oznámené rozhodnutie o jej odovzdaní do zodpovedného členského štátu.

34 Okrem toho uvádza výsledky administratívneho prieskumu, ktorý Migrationsverket vykonal vo viacerých štátoch viazaných Dublinským systémom, o otázke dosahu späťvzatia žiadosti o azyl vo vzťahu k uplatneniu nariadenia č. 343/2003. Bolo možné rozlíšiť tri odlišné postoje. Podľa prvého postoja, len čo sa toto nariadenie stalo uplatniteľným, konanie o žiadosti o azyl možno ukončiť len z jedného z dôvodov uvedených v článku 16 ods. 3 a 4 tohto nariadenia. Naopak podľa druhého postoja toto nariadenie už nie je uplatniteľné, ak žiadosť o azyl podaná v jedinom členskom štáte bola vzatá späť. Napokon podľa tretieho postoja o tom, či sa uvedené nariadenie naďalej uplatňuje, rozhoduje okamih, v ktorom dôjde k späťvzatiu žiadosti o azyl, vo vzťahu k procesu určenia zodpovedného členského štátu.

35 Za týchto okolností Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa nariadenie č. 343/2003, okrem iného vzhľadom na ustanovenia jeho článku 5 ods. 2 alebo vzhľadom na to, že toto nariadenie okrem ustanovení článku 4 ods. 5 druhého pododseku a článku 16 ods. 3 a 4 neobsahuje iné ustanovenia týkajúce sa zániku zodpovednosti členského štátu za posúdenie žiadosti o azyl, vykladať v tom zmysle, že späťvzatie žiadosti o azyl nemá vplyv na možnosť uplatnenia tohto nariadenia?

2. Je na zodpovedanie uvedenej otázky relevantné, v ktorom štádiu konania dôjde k späťvzatiu žiadosti o azyl?“

O prejudiciálnych otázkach

36 Na úvod treba konštatovať, že vnútroštátny súd chce objasniť účinky, ktoré môže mať späťvzatie žiadosti o azyl vo vzťahu k uplatneniu nariadenia č. 343/2003.

37 V tejto súvislosti je však s ohľadom na skutkový stav vo veci samej, ako vyplýva najmä z bodov 18 až 21 a bodu 26 tohto rozsudku, potrebné uviesť, že pani Kastrati a jej deti tvrdia, že v skutočnosti nechceli v nijakom momente podať žiadosť o azyl v zmysle článku 2 písm. c) nariadenia č. 343/2003.

38 Jedine vnútroštátny súd však má právomoc posúdiť, aký význam treba priznať takému tvrdeniu. Súdnemu dvoru prislúcha, aby sa vyslovil k skutkovým a právnym úvahám, ktoré sú uvedené v rozhodnutí vnútroštátneho súdu (rozsudok z 21. októbra 2010, B., C-306/09, Zb. s. I-10341, bod 47).

39 S prihliadnutím na tieto úvodné pripomienky a vzhľadom na okolnosti vo veci samej sa vnútroštátny súd svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa nariadenie č. 343/2003 má vykladať v tom zmysle, že späťvzatie žiadosti o azyl v zmysle jeho článku 2 písm. c), ku ktorému dôjde predtým, než členský štát zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti akceptoval prevzatie žiadateľa, má za následok, že toto nariadenie sa prestane uplatňovať.

40 Je namieste spresniť, že podľa článku 17 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 343/2003, ak členský štát, na ktorého území osoba podala žiadosť o azyl, považuje iný členský štát za zodpovedný za jej posúdenie, môže tento štát vyzvať, aby žiadateľa prevzal.

41 Okrem toho treba pripomenúť, že z článku 1 uvedeného nariadenia vyplýva, že jeho účelom je zaviesť kritériá a mechanizmy s cieľom určiť členský štát zodpovedný za posúdenie dôvodnosti žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v členskom štáte.

42 Preto keď žiadateľ vezme späť svoju jedinú žiadosť o azyl predtým, než dožiadaný členský štát akceptoval jeho prevzatie, ako sa to stalo vo veci samej, už nemožno dosiahnuť základný účel nariadenia č. 343/2003, teda zistenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl, aby bol zaručený efektívny prístup k posúdeniu, či žiadateľ má mať postavenie utečenca.

43 Navyše je potrebné konštatovať, že normotvorca Únie výslovne neupravil situáciu, o akú ide vo veci samej, keď žiadatelia o azyl vzali späť svoje žiadosti bez toho, aby ich zároveň podali prinajmenšom v jednom inom členskom štáte.

44 Znenie ustanovení, ktoré sa nachádzajú v článku 4 ods. 5 druhom pododseku a článku 16 ods. 3 a 4 nariadenia č. 343/2003, na ktoré vnútroštátny súd takisto odkazuje vo svojich otázkach, nemôže viesť k inému výsledku.

45 Je síce pravda, že tieto ustanovenia určujú v zásade vyčerpávajúcim spôsobom, v akých situáciách členskému štátu, ktorý je zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl, zanikajú povinnosti „prevziať“ alebo „vrátiť“ žiadateľa, ktorý podal žiadosť o azyl v inom členskom štáte než zodpovednom štáte. Predpokladajú však existenciu žiadosti o azyl, ktorú zodpovedný členský štát musí posúdiť, posudzuje ju alebo o ktorej už rozhodol.

46 To isté platí aj vo vzťahu k článku 5 ods. 2 nariadenia č. 343/2003.

47 Preto späťvzatie žiadosti o azyl, ku ktorému došlo za okolností, o aké ide vo veci samej, a to predtým, než dožiadaný členský štát akceptoval prevzatie žiadateľa o azyl, má za následok, že nariadenie č. 343/2003 sa prestane uplatňovať.

48 Za takých okolností prináleží členskému štátu, na ktorého území bola žiadosť podaná, aby prijal rozhodnutia, ktoré sú s takým späťvzatím spojené, a najmä, ako to stanovuje článok 19 smernice 2005/85, aby zastavil preskúmanie žiadosti a urobil o tom záznam do žiadateľovho spisu.

49 So zreteľom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že nariadenie č. 343/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že späťvzatie žiadosti o azyl v zmysle jeho článku 2 písm. c), ku ktorému dôjde predtým, než členský štát zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti akceptoval prevzatie žiadateľa, má za následok, že toto nariadenie sa prestane uplatňovať. V takom prípade prináleží členskému štátu, na ktorého území bola žiadosť podaná, aby prijal rozhodnutia, ktoré sú vzhľadom na toto späťvzatie potrebné, a najmä aby zastavil preskúmanie žiadosti a urobil o tom záznam do žiadateľovho spisu.

O trovách

50 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov sa má vykladať v tom zmysle, že späťvzatie žiadosti o azyl v zmysle jeho článku 2 písm. c), ku ktorému dôjde predtým, než členský štát zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti akceptoval prevzatie žiadateľa, má za následok, že toto nariadenie sa prestane uplatňovať. V takom prípade prináleží členskému štátu, na ktorého území bola žiadosť podaná, aby prijal rozhodnutia, ktoré sú vzhľadom na toto späťvzatie potrebné, a najmä aby zastavil preskúmanie žiadosti a urobil o tom záznam do žiadateľovho spisu.

Podpisy